

[Jytte Andersen]

handlede forslaget her i folketinget med hensyn til at få overført lidt flere midler til daghøjskolekontiene. Vi gør det, fordi vi faktisk synes, det er en god sag, vi slås for, og det håber jeg ikke at hr. Ole Vig Jensen er uenig i.

Fru Bente Juncker sagde, at vi skulle vente på folkeoplysningsudvalget, men udtrykte i øvrigt velvilje over for aktiviteten. Igen må jeg spørge: hvad skal daghøjskolefolkene bruge den velvilje til? Hvad skal de 40 etableranter eller initiativtagere, som har fået afslag, bruge velviljen til? De kan ikke bruge den til noget som helst. De kan kun bruge den, hvis der med velviljen følger kroner og øre, og jeg vil i hvert fald her til sidst opfordre ministeren til at gå hjem og kigge kontiene igennem og se, om ikke der kunne føres nogle flere midler fra 10 punkts programmet over til daghøjskoleaktiviteten. Hvis ministeren kunne gøre det, ville vi få noget ud af denne debat til gavn for daghøjskolerne.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Jeg har en kort bemærkning til undervisningsministeren, som jo kom lidt hovedkulds herind og derfor måske ikke var helt færdig med sit indlæg.

Jeg bemærkede, at ministeren sagde, at der var nogle grunde til, at han ikke ville støtte dette forslag. For det første, sagde undervisningsministeren, var der forsøg i gang – og så kom der ikke mere, der var ikke andre ting. Jeg sad og ventede på, hvornår nummer 2, 3 og 4 kom, men det vil altså sige, at den eneste grund til, at man ikke vil støtte dette forslag, er, at der er forsøg i gang, og det synes jeg ærligt talt er et rigtig dårligt argument, fordi der faktisk er rigtig mange erfaringer fra de forsøg, man har haft i gang indtil videre.

Det andet, som jeg undrede mig over at ministeren sagde, var – og det synes jeg ikke rigtig passer sammen med det, som jeg ved om daghøjskoler – at formålet med daghøjskolerne var at gøre fritidsundervisningen gratis. Det blev der sagt, og det har da vist aldrig nogen sinde været meningen med daghøjskolerne. Jeg synes egentlig, det er at nedvurdere det pionerarbejde, som er udført med daghøjskolerne.

Så undrer jeg mig over den ihærdighed, ministeren lægger til grund for denne hæsblæsende gennemførelse af loven om undervisning af voksne indvandrere, hvor der trods massive protester skal gennemføres en lov om noget, som er en del af fritidsundervisningen. Jeg kan godt undre mig over, at den samme ihærdighed ikke bliver lagt til grund for denne lov, som er lige så vigtig.

Hr. Ole Vig Jensen sagde, at det radikale venstre afventer resultatet af forsøgsvirksomheden. Det gjorde man også i april 1984, da hr. Ole Vig Jensen sagde, at der skulle gå 1, højst 2 år. Det er nu 2 år siden, og der skulle højst gå 2 år. Så er det, man må spørge: skal det vare lige så lang tid, som der går, inden Ole Vig Jensen-udvalgets rapport foreligger? Så kan man jo forvente, at der vil gå 4-5 år, inden der sker noget. Det er der blevet sagt til os i anden sammenhæng, og jeg mener simpelt hen, det er urimeligt, at vi skal vente så længe på en lovgivning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Mit første argument for at vente med denne eventuelle lovgivning var, at der gennemføres forsøg. Mit andet argument var, at der sidder et udvalg, som skal komme med forslag til lovgivning på dette område om et par år. Mit tredje argument var, at det ikke er så ligetil at springe til at lave en lov på dette felt. Det er en stor beslutning, som betyder, at vi helt fundamentalt ændrer fritidslovens udmærkede princip om, at der betales lidt. Man skal nemlig ikke undervurdere fritidsloven. Man skal ikke kimse ad alle de fortræffelige ting, der laves under fritidsloven. Det kunne gælde daghøjskoleaktiviteten på samme måde. Den kunne jo på samme måde foregå under fritidsloven, hvis man accepterede deltagerbetalingen. Det er derfor, jeg tillader mig at sige, at den afgørende forskel mellem fritidsundervisning og daghøjskoler er deltagerbetalingen. Og hvis jeg skal uddybe det lidt, vil jeg sige, at når det gælder voksenundervisning, kan jeg bedre lide deltidsundervisning end heltidsundervisning, fordi det er vigtigt, at man ikke kun bliver undervist. Det er vigtigt, at man også møder andre mennesker, og det er jo kun én bestemt gruppe, som kan gå til heltidsundervisning. De havde måske netop brug for at komme i forbindelse med nogle, som har et